

Jak jsem prožíval první účast své dcery na mezinárodních závodech v Mnichově

Lucka začala se sportovní střelbou v létě v roce 2005, tehdy jí bylo 9 let. Její střelecká „kariéra“ tudíž oslavila již 9 let. V mládežnických disciplínách 30 ran v leže kormidlovala s lehkou bravurností a užila si mnoho krásných pocitů na stupních vítězů závodů různých kategorií. Když opouštěla ležáka ve svých 14 letech, vytvořila rekord získaných 4 titulů Mistryně ČR za sebou – s maximálním počtem bodů 1200. Ve stojáku měla našlápnuo na pěkné výsledky, bohužel ji několikrát přibrzdily zdravotní problémy. Po opakovaných „začátcích“ se loni svými výsledky poprvé prostřílela do reprezentace „A“ jak ve vzduchových, tak v kulových zbraních. V dobré formě s pěknými výsledky pokračuje i po Novém roce, díky kterým si vybojovala účastnické místo na Mistrovství Evropy ve vzduchovce. První ostrou prověrkou a novou zkušeností před blížícím se ME byly mezinárodní závody konané v Mnichově. Lucka poprvé okusila tak velké závody v zahraničí pouze se státním trenérem a výpravou ostatních střelců. Abych to neměl já ani ona tak jednoduché, odvážela si sebou mimo střelecké vybavy i začínající chřipku, byť zatím bez zvýšených teplot. Ač jsem to myslel dobře, a aniž bych si uvědomil, že ji tím nesnesitelně otravuji, několikrát jsem telefonem ověřoval její zdravotní stav. Když nastal den „D“ od časného rána jsem se nesoustředil na práci – nešlo to. První závodní ránu Lucka vystřelila v 9.00 h. Státní trenér mi den předem zaslal odkaz na webovské stránky, kde měl být závod přenášán on-line. Bohužel po prokliknutí jsem zjistil, že se jedná pouze o přenos finále. Už jsem se smířil, že rány své dcery neuvidím. V obrovské konkurenci 81 střelkyň z celého světa bylo těžké obstát. V duchu jsem si říkal: „Luci, střílej pro radost“. Neustále jsem sledoval mobil a čekal na zprávu od Lucky. Konečně přišla sms. Po přečtení jsem zprávu s klidem zavřel a teprve po krátké chvíli mi došlo, co mi Lucka napsala. V tu chvíli mi projelo mrazení celým tělem a zprávu několikrát po sobě přečetl. Neskutečných 416,9 bodů (399 stare hodnocení) představovalo postup do finále z prvního místa. V euforii jsem odeslal sms na všechny spřízněné duše. Přestal jsem pracovat, zavřel dílnu a šel domů sledovat finále on-line se starší dcerou Verčou. Od první rány bylo finále napínavé, tak jak se na finále sluší a patří. Po odpadnutí prvních dvou závodnic jsem byl již spokojen neboť i 6. místo znamenal velký úspěch. Ale Lucka zřejmě chtěla můj adrenalin v těle ještě více vyprovokovat, a proto finále umělecky dramatisovala. Zachraňovala se před vypadnutím vždy druhou ranou. Očima jsem hypnotizoval monitor a podvědomě tlačil Lucky rány na vysoké desítky. Ranou 10,6 poskočila na 5. místo. Obývákem se linuly věty: „Lucko pojd“, „Luci, dej 10,7“. Jako by mé rady vyslyšela a bylo tam – 10,7. Sic druhá byla 9,7, součet jí však zajistil postup na 4. místo! Nádhera. Bramborová medaile. Krásné a nevděčné zároveň. Víím, že Lucka je bojovnice, každou ránu si pečlivě připraví. Sleduji s napětím další 2 rány, které ji mohou ještě vykatapultovat na bronzovou bednu. Všichni držíme palce, až nám modrají. 10,7 a 10,6 joooo, hulákám radostí! 3. místo bylo naší Lucky! Jen velká chyba soupeřky by ji mohla posunout ještě výše, ale tu zkušené střelkyně nedělají. Jakkpak se asi cítí Lucka? Vyčerpaně, ale šťastně, dnes už to víím. Věřím, že obdobný úspěch Lucky na mezinárodním sportovním poli není poslední.

Průběh finále VzPu Mnichov

šťastná Lucka Dudová